

van rijkste Amerikanen staan”, merkte de gerenommeerde belegger Peter Lynch lang geleden al op. Dat timing zo moeilijk is, heeft te maken met het feit dat een belegger niet één, maar drie keer gelijk moet krijgen.

In de eerste plaats moet een belegger een gebeurtenis goed voorspellen; denk aan de uitkomst van een referendum, verkiezingen, banencijfers of de impact van de coronacrisis. Vervolgens – en dit wordt weleens vergeten – moet ingeschat worden welke verwachtingen al waren ingeprijsd in financiële markten, en dus hoe koersen zullen reageren. De Britse belegger Terry Smith bracht in een column de verkiezing van Trump en de Brexit in herinnering om te illustreren dat twee keer raak schieten nog niet zo makkelijk is.

Beide gebeurtenissen werden door experts voor onmogelijk gehouden, waarbij werd gewaarschuwd voor een instorting van financiële markten als dit wel zou gebeuren. “Ze hadden niet alleen ongelijk over de twee verkiezingsuitslagen, maar ook over de reactie op de beurs”,

TIMING IS ZO MOEILIK OMDAT EEN BELEGGER NIET ÉÉN, MAAR DRIE KEER GELIJK MOET KRIJGEN

aldus Smith: “de markten schoten omhoog”.

Maar zelfs een belegger die een gebeurtenis (zeg de impact van de coronacrisis op de economie) en daaropvolgende reactie op financiële markten (een snelle heftige koersdaling) helemaal goed heeft ingeschat, is nog niet verzekerd van extra rendement. Het volgende probleem is namelijk: op welk moment moeten de contanten die nauwelijks renderen weer naar de beurs gebracht worden? Niet zelden zijn de redenen waarom een belegger is uitgestapt nog lang actueel, terwijl beurzen alweer in de lift zitten.

HERSTELDAGEN

In de coronacrisis daalde de S&P 500, de index met de grootste Amerikaanse bedrijven, bijvoorbeeld in korte tijd met 34 procent tot een dieptepunt op 23 maart 2020. Maar in de drie handelsdagen die volgden op het dieptepunt, schoot de index alweer met 18 procent de lucht in.

Terwijl het ergste nog moest komen – nog meer lockdowns, lege winkelstraten en een recessie – stond de beurs eind

mei alweer 36 procent hoger, en zette de opmars ook daarna door.

De snelle koersstijgingen na corona zijn natuurlijk uitzonderlijk, maar het is een bekend fenomeen dat (extreme) koersstijgingen plaatsvinden in onrustige markten rondom het punt dat de bodem is bereikt. Een belegger die een paar sterke hersteldagen mist, ziet dit terug in een significant lager rendement, zo blijkt ook uit ons onderzoek.

Naast de paniekbelegger die na een jaar weer instapt, hebben we ook de rendementen van twee alternatieve paniekstrategieën becijferd. Belegger één stapt een half jaar na de koersval van 25 procent weer in op de beurs. De andere is angstiger en durft pas na twee jaar weer in aandelen te beleggen.

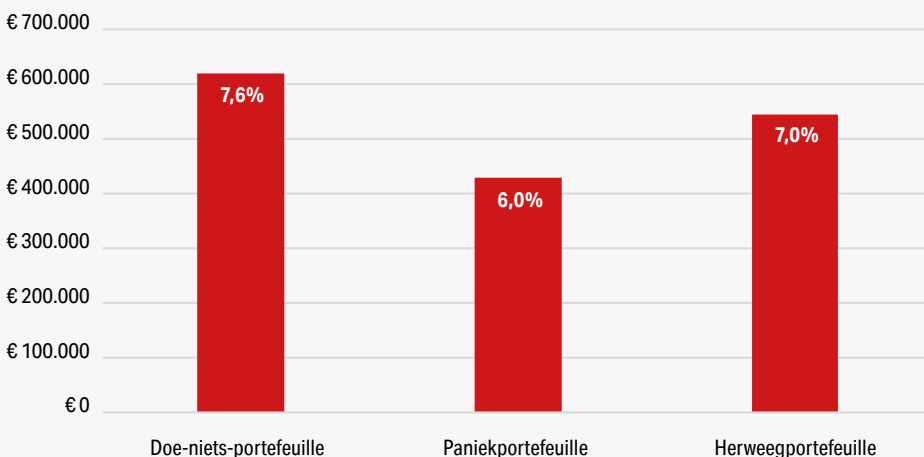
Het rendement van de belegger die snel weer instapt ligt op 7,1 procent, en dat is een stuk hoger dan van de beleggers die één (6 procent) of twee jaar (5,6 procent) niet in aandelen beleggen. “Tijd in de markt is vele malen belangrijker dan het timen van de markt”, is een andere beurswijsheid die al honderd jaar waar is.

HOBBELIGE ROUTE

De eindwaarde van een beleggingsstrategie is belangrijk, maar de weg ernaartoe is voor veel beleggers minstens zo belangrijk. Het risico van de drie strategieën kan beoordeeld worden door naar de beweeglijkheid van de jaarlijkse portefeuillerendementen te kijken, de standaarddeviatie.

HET EINDBEDRAG OVER EEN PERIODE VAN 25 JAAR BLIJFT FLINK ACHTER BIJ PANIEKBELEGGER

De waarde van een portefeuille van 100.000 euro in oktober 1997 na 25 jaar. Het percentage geeft het gemiddelde rendement op jaarbasis weer. Effecten van valutaconversie zijn niet meegenomen.

Bron: data Bloomberg. Rendement inclusief herbelegd dividend.